

1 grudnia 2017

Oswoić inność

Rozmowa z Anetą Bródką, nauczycielem, konsultantem Świętokrzyskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli, koordynatorem projektu edukacji wielokulturowej, antydyskryminacyjnej i integracyjnej – „Tolernacja – Integracja – Kultura – Otwartość”.

- Dlaczego Świętokrzyskie Centrum Doskonalenia Nauczycieli uczestniczy w projekcie dotyczącym edukacji wielokulturowej, antydyskryminacyjnej i integracyjnej?

-Powodów jest kilka. Jednym z nich były moje rozmowy z dyrektorami i nauczycielami szkół, z których wynikało, że ani oni ani ja, nie mamy doświadczeń w relacjach jak i w sposobie pracy z uczniami, którzy przyjeżdżają do nas z innych państw. Przez lata mieliśmy niewielki kontakt z cudzoziemskimi uczniami. Jakiś czas temu jeden z nauczycieli opowiadał mi o problemach z dziećmi, które trafiły do polskiej szkoły ze Szwecji. Trudno im było się odnaleźć w polskiej rzeczywistości, a przecież wywodziły się z podobnego kręgu kulturowego, były katolikami. Nauczyciele w szkole nie mieli wypracowanych wspólnych metod pracy z nimi. Jestem przekonana, że jest to problem nie tylko tamtej szkoły, ale większości świętokrzyskich szkół. A przecież w Polsce jest coraz więcej uczniów z innych kręgów kulturowych np. Czecheńców. Wówczas oprócz problemów z językiem pojawia się cała masa innych – dotyczących obyczajów czy światopoglądu. To jest dla nas ciągle nowy temat. I trzeba o nim rozmawiać z nauczycielami, żeby przygotować ich do pracy z uczniami z innych krajów.

- Coraz częściej docierają do nas informacje o aktach nietolerancji a nawet przemocy wobec przedstawicieli innych nacji. Czy młodzi ludzie uczą się w polskich szkołach jak reagować na przemoc, czy akty nietolerancji?

- Szkoła może z pewnością uczyć sposobów osvajania inności, odmienności, budowania relacji. Nauczyciele rozmawiają z uczniami o konsekwencjach wielu zachowań i reakcji związanych z postawą nieufności lub wrogości wobec odmiennych kultur. Być może trzeba o tym mówić więcej lub inaczej, ponieważ niepokojące są doniesienia z kraju, np. o agresywnym zachowaniu pasażerów w tramwaju wobec osób, które mówiły w języku niemieckim. Boimy się inności. Nie rozumiemy jej. A często jedyną reakcją jest wówczas agresja. Nie mamy wielu codziennych doświadczeń spotykania i poznania innych kultur.

- Jak szkoła może zapobiegać nietolerancji?

- Szkoła może uczyć jak być tolerancyjnym. Sposobu, jak zrozumieć inne tradycje czy obyczaje. A już w dorosłym życiu każdy dokonuje wyborów zachowań sam.

- Czy właśnie nauka tolerancji jest celem projektu edukacji wielokulturowej, antydyskryminacyjnej i integracyjnej- „Tolernacja-Integracja-Kultura-Otwartość”?

- Przedmiotem projektu jest przygotowanie nauczycieli konsultantów i specjalistów Świętokrzyskiego Centrum Doskonalenia Nauczycieli do pracy z nauczycielami w zakresie edukacji wielokulturowej, antydyskryminacyjnej i integracyjnej. To trudny temat. Poruszamy się często nie w sferze wiedzy i umiejętności, ale emocji, postaw, przekonań.

- Jak wygląda realizacja tego projektu?

- Projekt rozpoczął się w październiku 2017 roku i będzie trwał dwa lata. W pierwszym etapie konsultanci ŚCDN muszą zdobyć wiedzę dotyczącą tych zagadnień. Doświadczenie będziemy też zdobywać w czasie wizyty studyjnej w ośrodku dla uchodźców oraz w trakcie spotkania w urzędnicami z wydziału do spraw cudzoziemców. Poza tym konsultanci będą podpatrywali pracę z uchodźcami i migrantami w ośrodku na Cyprze. Będziemy obserwować również pracę nauczycieli w szkole zawodowej w Belgii, która od wielu lat wiezie prym w nauczaniu obcokrajowców - imigrantów. Będziemy też uczestnikami międzynarodowych szkoleń dotyczących pracy z uchodźcami. Na koniec projektu konsultanci, wyposażeni w wiedzę i doświadczenie, przygotują ofertę szkoleń dla nauczycieli.

- Dziękuję za rozmowę

rozmawiała Martyna Głębocka